

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक चौऱ्याहत्तर

भविष्यसूचक कोड्याचा उलगडा: यहजेकेलातील घृणास्पद कृत्ये, शेवटच्या दिवसातील मंडळी, आणि पशूची खूण

Jeff Pippenger
2024-02-07

यहेजेकेलाच्या आठव्या अध्यायातील चार घृणास्पद कृत्ये देवाच्या अंतिम काळातील लाओदिकीया मंडळीच्या नेतृत्वाला सूर्यापुढे नतमस्तक होण्याकडे नेतात, आणि अशा प्रकारे ते पशूची खूण स्वीकारतात. पुढील अध्याय, जो हाच दृष्टांत आहे, देवाच्या अंतिम काळातील मंडळीतील जे देवाचा शिक्का प्राप्त करतात त्यांचे चित्रण करतो. सिस्टर व्हाइट आम्हाला कळवितात की यहजेकेलाच्या नवव्या अध्यायातील शिक्का मारणे हे प्रकटीकरणाच्या सातव्या अध्यायात दर्शविलेल्या शिक्का मारण्यासारखेच आहे. देव एखाद्या राष्ट्राचा न्याय त्याच्या तिसऱ्या आणि चौथ्या पिढीत करतो, आणि यहजेकेलातील चार घृणास्पद कृत्ये 1863 मध्ये सुरू झालेल्या बंडखोरीच्या चार पिढ्या ओळखून देतात, जेव्हा लाओदिकीया अॅडव्हेंटवादाने हबककूकच्या दोन पट्ट्यांची एक बनावट प्रतिमा सादर केली; त्या पट्ट्या देव आणि त्याच्या लोकांमधील करारसंबंधाचे प्रतीक म्हणून दिल्या गेल्या होत्या, जसे प्राचीन इस्राएलाच्या प्रारंभी दहा आज्ञांच्या दोन पट्ट्या दिल्या गेल्या होत्या.

हारोनाचे सोऱ्याचे वासरू हे एक बनावट प्रतिरूप होते; ते बंडखोरीचे प्रतीक होते, जे अगदी त्या वेळी प्रकट झाले जेव्हा देव त्या दोन पाट्या निर्माण करीत होता, ज्या मत्सराच्या खऱ्या प्रतिमेचे प्रतिनिधित्व करतात. हारोनाच्या सोऱ्याच्या वासराने बनावट 1863 च्या चार्टचे प्रतिरूप दाखविले, ज्याने संदेशातून लेवीयव्यवस्था 26 मधील “सात काळ” तसेच इतर काळविषयक भविष्यवाण्या काढून टाकल्या होत्या. अशा प्रकारे, लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमने आपल्या इतिहासाच्या अगदी प्रारंभीच मत्सराची एक प्रतिमा उभी केली, जसे हारोनाचे प्राचीन इस्राएलच्या आरंभीच्या इतिहासात केले होते, आणि जसे यराबामाने एफ्राइमच्या उत्तरेकडील राज्याच्या आरंभीच्या इतिहासात केले होते.

लेवीय पुस्तक छब्बीस मधील “सात काळ” ही वेळेची पहिली भविष्यवाणी होती जी मिलर यांना समजण्यास प्रवृत्त करण्यात आली, आणि १८६३ च्या बंडामध्ये बाजूस ठेवले गेलेले भविष्यकालीन वेळेचे ते पहिले रत्न होते. १८६३ ने मिलरच्या स्वप्नातील रत्ने झाकून टाकण्याच्या आरंभाला आणि बनावट रत्ने व नाणी यांची ओळख करून देण्यास चिन्हांकित केले. “सात काळ” हा तो कोनशिला होता, ज्याला बांधणाऱ्यांनी नाकारले. १८६३ मध्ये मिलराइट मंदिराचे बांधणारे जे होते, त्यांनीच “सात काळ” या कोनशिलेला बाजूस ठेवले; परंतु शेवटच्या दिवसांत तोच दगड आता कोपऱ्याचा मुख्य शिरोभाग झाला आहे. तो दगड युगांचा खडक याचे प्रतिनिधित्व करीत होता, आणि तो प्रभूने निर्माण केलेल्या दिवसाद्वारेही दर्शविला गेला होता, कारण तो भूमीसाठी असलेल्या शब्बाथ विश्रांतीचे प्रतीक होता. १८४४ मध्ये मिलराइट अॅडव्हेंटिझमने यारोबामच्या खोट्या उपासना-पद्धतीस धिक्कारले, आणि पहिल्या निराशेवर “आनंद करणाऱ्या” “उपहासकांच्या सभे”पासून स्वतःला वेगळे केले.

बांधकाम करणाऱ्यांना “उपहासकांच्या सभेकडे” कधीही परतू नये, अशी आज्ञा देण्यात आली होती; जसे यहूदियाच्या संदेश्याला 1844 पर्यंत ज्यामार्गे तो आला होता त्या मार्गापेक्षा वेगळ्या मार्गाने यरुशलेमात परतण्याची सूचना देण्यात आली होती. 1844 पर्यंत ज्यामार्गे तो आला होता, तो मार्ग म्हणजे ज्यातून तो बाहेर पडला होता तोच मार्ग—तो म्हणजे प्रोटेस्टंटवाद; आणि त्या इतिहासात प्रोटेस्टंटवाद हा धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद झाला होता. बांधकाम करणाऱ्यांना “उपहासकांच्या सभेकडे” कधीही परतू नये, अशी आज्ञा देण्यात आली होती, आणि त्यांना त्यांचे अन्न खाऊ नये किंवा त्यांचे पाणी पिऊ नये, अशीही सूचना देण्यात आली होती. 1840 मध्ये देवदूताच्या हातात असलेले छोटे पुस्तक बांधकाम करणाऱ्यांनी खाल्ले होते, आणि ते अन्न त्यांच्या तोंडात गोड होते.

भविष्यवाणीचे खाणे व पिणे हे बायबलाचा अभ्यास करण्यासाठी वापरल्या जाणाऱ्या पद्धतीचे प्रतिनिधित्व करते. मिलराइटांना देवाच्या वचनाचा अभ्यास करण्यासाठी एक विशिष्ट मार्ग देण्यात आला होता, आणि त्या नियमांमुळे भ्रष्ट पद्धतीचा उपयोग करणाऱ्या धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद व कॅथलिक धर्मशास्त्रज्ञांनी जो बायबलसंदेश निर्माण केला त्यापेक्षा पूर्णतः भिन्न असा बायबलसंदेश निर्माण झाला. बांधकाम करणाऱ्यांनी, जे यहूदीय संदेष्टाही आहेत, धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद किंवा कॅथलिकवाद यांपैकी कोणत्याही पद्धतीकडे परत जाऊन त्यातील खाणे किंवा पिणे करू नये असे होते. यहूदीय संदेष्ट्याने नेमके तेच केले, आणि अशा रीतीने त्याने हे ओळखून दिले की इ.स. 1863 मध्ये लाओदिकीया अॅडव्हेंटवादही नेमके तेच करील; कारण इ.स. 1863 मध्ये त्यांनी “सात वेळा” यावरील मिलरच्या अनुप्रयोगास नाकारण्यासाठी धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाचे धर्मशास्त्रीय युक्तिवाद वापरले, आणि अशा प्रकारे अहरोन व यराबाम यांच्या मत्सराच्या मूर्ती उभारल्या. तेव्हा लाओदिकीया अॅडव्हेंटवादाची पहिली पिढी आरंभली होती.

यहूदातून आलेल्या संदेष्ट्याने यारोबामाशी संबंध आल्यानंतर तो परत यहूदाकडे निघाला, परंतु तो तेथे कधीच पोहोचला नाही. तो संदेष्टा लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिझमचे प्रतिनिधित्व करतो, जे प्रेरित साक्षीनुसार १८५६ मध्ये मिलेराइट चळवळीत आले. सिस्टर व्हाइट यांनी अॅडव्हेंटिझमला लाओदिकीया म्हणून ओळख देण्यापासून कधीही माघार घेतली नाही, आणि लाओदिकीया कधी बदलते असा कोणताही बायबलाधिष्ठित पुरावा नाही. काही व्यक्ती आपला वैयक्तिक लाओदिकीया-अनुभव मागे टाकतात, परंतु चर्च म्हणून लाओदिकीया प्रभूच्या मुखातून ओकून टाकली जाणार आहे, कारण लाओदिकीया याचा अर्थ “न्याय केलेले लोक” असा होतो. अॅडव्हेंटिझम या व्याख्येचा उपयोग करून असा दावा करते की ते स्वर्गीय पवित्रस्थानातील न्यायाच्या कालखंडात अस्तित्वात असलेल्या चर्चचे प्रतिनिधित्व करते. आपल्या आंधळेपणात ते लाओदिकीया या नावाच्या अर्थातील तपासणी न्यायाचा घटक मान्य करतात, परंतु त्यांच्या नावात स्पष्टपणे दर्शविलेला कार्यकारी न्याय त्यांना दिसत नाही.

लाओदिकीयाच्या मंडळीच्या दूताला लिही: “आमेन”, विश्वासू व सत्य साक्षी, देवाच्या सृष्टीचा आरंभ, हा असे म्हणतो: मला तुझी कर्मे ठाऊक आहेत, की तू ना थंड आहेस ना गरम; तू थंड किंवा गरम असतास, अशी माझी इच्छा आहे. म्हणून, तू कोमट आहेस, आणि ना थंड ना गरम, यामुळे मी तुला माझ्या तोंडातून ओकून टाकीन. कारण तू म्हणतोस, मी धनवान आहे, संपत्तीने समृद्ध झालो आहे, आणि मला कशाचीही गरज नाही; आणि तुला हे ठाऊक नाही की तूच दुर्दैवी, दीन, गरीब, आंधळा, आणि नागडा आहेस.” प्रकटीकरण 3:14-17.

यहूदीय संदेष्टा शेवटी त्या खोट्या संदेष्ट्याबरोबर पुरला जातो, ज्याने त्याला फसवून त्याचे अन्न खाण्यास व त्याचे पेय पिण्यास प्रवृत्त केले होते. ते दोघेही एकाच थडग्यात जातात, आणि बेथेलचा असत्यवादी संदेष्टा (बनावट चर्च) त्याच्या मृत्यूसमयी त्याला भाऊ असे संबोधतो.

आता बेथेलमध्ये एक वृद्ध संदेष्टा राहत होता; आणि त्याचे पुत्र येऊन त्या दिवशी बेथेलमध्ये देवाच्या मनुष्याने केलेली सर्व कृत्ये त्याला सांगू लागले; आणि त्याने राजाशी जे शब्द बोलले होते, तेही त्यांनी आपल्या पित्याला सांगितले. मग त्यांच्या पित्याने त्यांना म्हटले, “तो कोणत्या मार्गाने गेला?” कारण यहूदातून आलेला तो देवाचा मनुष्य कोणत्या मार्गाने गेला होता, हे त्याच्या पुत्रांनी पाहिले होते. मग त्याने आपल्या पुत्रांना म्हटले, “माझ्यासाठी गाढव सज्ज करा.” त्यांनी त्याच्यासाठी गाढव सज्ज केले; आणि तो त्यावर बसला, आणि देवाच्या मनुष्याच्या मागे निघाला; आणि तो त्याला एका ओकाच्या झाडाखाली बसलेला आढळला; आणि त्याने त्याला विचारले, “यहूदातून आलेला देवाचा मनुष्य तूच आहेस काय?” तो म्हणाला, “होय, मीच.” तेव्हा तो त्याला म्हणाला, “माझ्याबरोबर घरी चल आणि भाकर खा.” पण तो म्हणाला, “मी तुझ्याबरोबर परत येऊ शकत नाही, किंवा तुझ्याबरोबर आत येऊ शकत नाही; आणि या ठिकाणी मी तुझ्याबरोबर भाकर खाणार नाही किंवा पाणी पिणार नाही; कारण परमेश्वराच्या वचनाने मला असे सांगण्यात आले होते, ‘तेथे भाकर खाऊ नकोस, पाणी पिऊ नकोस, आणि ज्या मार्गाने आला होतास त्या मार्गाने परत जाऊ नकोस.’” तो त्याला म्हणाला, “मीही तुझ्यासारखाच संदेष्टा आहे; आणि परमेश्वराच्या वचनाने एका दूताने मला असे सांगितले, ‘त्याला तुझ्याबरोबर तुझ्या घरी परत आण, म्हणजे तो भाकर खाईल आणि पाणी पिईल.’” पण त्याने त्याच्याशी खोटे बोलले. मग तो त्याच्याबरोबर परत गेला, आणि त्याच्या घरी भाकर खाल्ली व पाणी प्याला. आणि असे झाले की, ते मेजाजवळ बसले असताना, त्याला परत आणणाऱ्या संदेष्ट्याजवळ परमेश्वराचे वचन आले; आणि यहूदातून आलेल्या त्या

देवाच्या मनुष्याला उद्देशून त्याने मोठ्याने म्हटले, “परमेश्वर असे म्हणतो, ‘तू परमेश्वराच्या मुखाचा अवज्ञाधारक झालास, आणि परमेश्वर तुझा देव याने तुला दिलेली आज्ञा पाळली नाहीस; तर परत आलास, आणि ज्या ठिकाणाविषयी परमेश्वराने तुला सांगितले होते, “भाकर खाऊ नकोस, पाणी पिऊ नकोस,” त्या ठिकाणी तू भाकर खाल्लेस आणि पाणी प्यायलास; म्हणून तुझे प्रेत तुझ्या पितरांच्या थडग्यात येणार नाही.’” 1 राजे 13:11-22.

१८४४ च्या उन्हाळ्यात दुसऱ्या देवदूताचा संदेश असा होता की प्रोटेस्टंट चर्चस पडल्या आहेत व कॅथोलिक धर्माच्या कन्या झाल्या आहेत, हे ओळखणे. मिलराइट अॅडव्हेंटिझमने पुरुष व स्त्रियांना त्या पंथसंस्थांमधून बाहेर पडण्याचे आवाहन केले होते, कारण त्यांत राहणे म्हणजे आध्यात्मिक व अनंतकाळचे मरण होय. बेथेलचा खोटा संदेश येरोबामाने बेथेलमध्ये स्थापन केलेल्या धार्मिक व्यवस्थेचे प्रतिनिधित्व करतो. ती अशी व्यवस्था होती की जिने पशूची प्रतिमा उभी केली; आणि ज्याची नक्कल करण्यात आली तो पशू म्हणजे कॅथोलिक धर्माचा पशू होय. प्रोटेस्टंट लोक स्वतःची ओळख प्रोटेस्टंट म्हणून देत राहिले, परंतु त्यांनी उपासनेचा दिवस म्हणून सूर्याचा दिवस पाळणेही चालू ठेवले, आणि तोच कॅथोलिक धर्माच्या अधिकाराचे चिन्ह आहे.

प्रोटेस्टंट स्वतःला प्रोटेस्टंट असल्याचा दावा करतात, जरी प्रोटेस्टंटची एकमेव व्याख्या म्हणजे रोमविरुद्ध निषेध करणे हीच आहे; आणि असे करताना त्यांची ही घोषणाच रोमन चर्चची प्रतिमा ठरते, कारण ती स्वतःला ख्रिस्ती संस्था असल्याचा दावा करते, तरी त्या दाव्यासाठी तिच्याकडे कोणतेही बायबलाधारित समर्थन नाही. तिचा दावा परंपरा व रूढी यांच्या पोकळ अधिकारावर आधारित आहे; आणि प्रोटेस्टंटवादही स्वतःला प्रोटेस्टंट म्हणवून घेताना हाच खोटा अधिकार वापरतो. हाच तो तर्क आहे ज्याने सातव्या-दिवसाचे अॅडव्हेंटिस्ट यांना आंधळे केले, की लाओदिकी लोक म्हणून ते अजूनही सुरक्षित करारसंबंधात आहेत, असे त्यांनी मानावे. हाच तो खोटा अधिकार आहे ज्याची प्राचीन इस्राएलने घोषणा केली, जेव्हा त्यांनी असे म्हटले, “परमेश्वराचे मंदिर, परमेश्वराचे मंदिर आम्ही आहोत.”

“यहूदी लोकांनी त्या इशान्याकडे लक्ष दिले नाही. त्यांनी देवाला विसरले आणि त्याचे प्रतिनिधी म्हणून असलेल्या आपल्या उच्च विशेषाधिकाराची दृष्टी गमावली. त्यांना मिळालेल्या आशीर्वादांमुळे जगाला काहीही आशीर्वाद लाभला नाही. त्यांचे सर्व लाभ त्यांनी स्वतःच्या गौरवासाठीच आत्मसात केले. देवाने त्यांच्याकडून जी सेवा अपेक्षित केली होती, ती त्यांनी देवापासून हिरावून घेतली, आणि आपल्या सहमनुष्यांकडून धार्मिक मार्गदर्शन व पवित्र आदर्शही त्यांनी हिरावून घेतला. जलप्रलयपूर्व जगातील रहिवाशांप्रमाणे त्यांनी आपल्या दुष्ट अंतःकरणातील प्रत्येक कल्पनेचे अनुसरण केले. अशा प्रकारे त्यांनी पवित्र गोष्टींना एक प्रहसन भासविले, असे म्हणत, ‘परमेश्वराचे मंदिर, परमेश्वराचे मंदिर, परमेश्वराचे मंदिर हे आहे’ (यिर्मया 7:4), आणि त्याच वेळी ते देवाच्या स्वभावाचे चुकीचे प्रतिनिधित्व करीत होते, त्याच्या नावाचा अपमान करीत होते, आणि त्याच्या पवित्रस्थानाला अपवित्र करीत होते.”

“प्रभूच्या द्राक्षमळ्याची देखरेख करण्यासाठी नेमण्यात आलेले मळेकरी आपल्या सोपविलेल्या विश्वासास खरे ठरले नाहीत. याजक आणि शिक्षक हे लोकांचे विश्वासू शिक्षणकर्ते नव्हते. त्यांनी देवाची कृपा व दया, तसेच त्यांच्या प्रेम व सेवेवरील त्याचा हक्क, हे त्यांच्या समोर ठेवले नाही. या मळेकऱ्यांनी स्वतःचाच गौरव शोधला. द्राक्षमळ्याची फळे स्वतःकडे वळवून घेण्याची त्यांची इच्छा होती. लोकांचे लक्ष आणि वंदन स्वतःकडे आकर्षित करणे, हाच त्यांचा अभ्यास होता.” Christ’s Object Lessons, 292.

१८६३ मध्ये मिलराइटांची चळवळ समाप्त झाली, परंतु ती १८५६ मध्येच फिलाडेल्फियनांची चळवळ राहिली नव्हती. एलियाह (विल्यम मिलर) यांनी सादर केलेला मोशेचा संदेश (“सात वेळा”) नाकारण्यात आला, आणि तो नकार बेथेलच्या खोट्या संदेशाच्या कार्यपद्धतीवर आधारित होता. १८६३ हे १७९८ मध्ये सुरू झालेल्या पासष्ट वर्षांचे समाप्तिबिंदू होते, आणि ते यशया अध्याय सातातील भविष्यवाणीचाही शेवट होता.

यहूदाचा राजा उज्जीयाचा पुत्र योथाम याचा पुत्र आहाज याच्या दिवसांत असे घडले की, अरामाचा राजा रेजीन आणि इस्राएलाचा राजा रमल्याचा पुत्र पेकह हे यरुशलेमाविरुद्ध युद्ध करण्यासाठी वर आले; परंतु त्यास जिंकू शकले नाहीत. तेव्हा दावीदाच्या घराण्यास कळविण्यात आले की, “अराम एप्रैमाशी संधिबद्ध झाला आहे.” मग

त्याचे हृदय आणि त्याच्या लोकांचे हृदय वनातील वृक्ष वाऱ्याने हेलकावे खावेत तसे हादरले. तेव्हा परमेश्वर यशयाला म्हणाला, “आता तू आणि तुझा पुत्र शार-याशूब आहाजाला भेटण्यासाठी वरच्या तळ्याच्या कालव्याच्या शेवटी, धोब्याच्या शेताच्या महामार्गावर जा; आणि त्याला सांग, ‘सावध राहा आणि शांत राहा; भय बाळगू नकोस, आणि या धुमसणाऱ्या अग्निकाष्ठांच्या दोन टोकांमुळे, म्हणजे रेजीन व अरामाच्या प्रखर क्रोधामुळे आणि रमल्याच्या पुत्रामुळे, तुझे हृदय खचू देऊ नकोस. कारण अराम, एप्रैम आणि रमल्याचा पुत्र यांनी तुझ्याविरुद्ध दुष्ट सल्ला मसलत केली आहे, असे म्हणत, “चला, आपण यहुदावर चढाई करू, त्याला त्रस्त करू, त्यात आपल्यासाठी भगदाड पाडू, आणि त्याच्या मध्यभागी ताबेएलाचा पुत्र राजा म्हणून बसवू.” परमेश्वर देव असे म्हणतो: ‘ही योजना स्थिर राहणार नाही, आणि ती घडणारही नाही. कारण अरामाचे मस्तक दमास्कस आहे, आणि दमास्कसचे मस्तक रेजीन आहे; आणि पासष्ट वर्षांच्या आत एप्रैम असा मोडून पडेल की तो लोक राहणार नाही. आणि एप्रैमाचे मस्तक शोमरोन आहे, आणि शोमरोनाचे मस्तक रमल्याचा पुत्र आहे. जर तुम्ही विश्वास ठेवणार नाही, तर निःसंशय तुम्ही स्थिर राहणार नाही.’” यशया ७:१-९.

आठव्या वचनातील पासष्ट वर्षांची भविष्यवाणी हे दर्शविते की त्या पासष्ट वर्षांच्या कालावधीच्या “आत” दहा वंशांच्या उत्तरेकडील राज्याला बंदिवासात नेण्यात येईल. हे दर्शन इ.स.पू. ७४२ मध्ये नोंदविले गेले, आणि एकोणीस वर्षांनंतर इ.स.पू. ७२३ मध्ये एफ्राईम विखुरला गेला व अशूर्यांनी त्याला बंदिवासात नेले. इ.स.पू. ६७७ मध्ये, त्या पासष्ट वर्षांच्या शेवटी, राजा मनश्शे पकडला गेला व बाबेलमध्ये नेण्यात आला. इ.स.पू. ७४२ मधील आरंभबिंदू इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्य आणि दक्षिणेकडील राज्य यांच्यामधील यादवी युद्धाची नोंद करतो, जसे १८६३ हे वर्ष संयुक्त संस्थानांतील उत्तर व दक्षिण यांच्यामधील यादवी युद्धाच्या अगदी मध्यबिंदूची नोंद करते. ही भविष्यवाणी यशयाने प्रत्यक्ष गौरवशाली देशात (यहुदा) घोषित केली होती, आणि १८६३ ची भविष्यवाणी आध्यात्मिक गौरवशाली देशात (संयुक्त संस्थाने) पूर्ण झाली.

पासष्ट वर्षांच्या या भविष्यवाणीत तीन खुणाचिन्हे आहेत. इ.स.पू. 742 मधील नागरी युद्धानंतर एकोणीस वर्षांनी, इ.स.पू. 723 मध्ये, उत्तरेकडील राज्याचे विखुरणे घडते. पासष्ट वर्षांच्या शेवटी दक्षिणेकडील राज्य विखुरले गेले. या भविष्यवाणीत, तिची सुरुवात आणि शेवट यांसह, उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील राज्यांविरुद्ध देवाच्या दोन्ही “क्रोधप्रदर्शनांचे” प्रतिनिधित्व केले आहे; आणि त्या दोन्ही क्रोधप्रदर्शनांच्या आरंभबिंदूपूर्वी एकोणीस वर्षे आहेत, आणि नंतर त्यांच्या परिपूर्तीनंतर आणखी एकोणीस वर्षे येतात.

संपूर्ण क्रियास्तिक रचना उत्तर आणि दक्षिण यांच्यामधील यादवी युद्धाचा एक कालखंड दर्शविते, जो आरंभ व समाप्ती यांची खूण करतो. या आरंभ व समाप्तीच्या मध्यभागी, त्या यादवी युद्धातील दोन्ही विरोधी पक्षांना गुलामगिरीत नेण्यात आले; आणि त्या पासष्ट वर्षांच्या काळात, ज्यामध्ये त्यांना त्यांच्या परस्पर विखुरलेल्या गुलामगिरीच्या अवस्थेतून गोळा करून एका राष्ट्रात आणले गेले, ते १८६३ या वर्षापर्यंत येऊन पोहोचतात, जे गुलामांना मुक्त करणाऱ्या Emancipation Proclamation ची तारीख आहे. शब्दशः यहुदामधील यादवी युद्धाची भविष्यवाणी आध्यात्मिक यहुदामधील यादवी युद्धात समाप्त होते; कारण येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीचा शेवट तिच्या आरंभाद्वारे स्पष्ट करतो, कारण तो अल्फा आणि ओमेगा आहे.

इ.स. १८६३ चा इतिहास इ.स.पू. ७४२ च्या इतिहासाद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आला होता, जेव्हा संदेश यशया आपल्या पुत्रासह यहुदाच्या दुष्ट राजाला (आहाज) एक संदेश घेऊन गेला. या उतान्यात इ.स.पू. ७४२ हे यहुदाचा राजा आहाज याच्या साक्षीद्वारे दर्शविले आहे; त्याने देवाच्या पवित्रस्थानातील सेवा बंद केली होती आणि आपल्या प्रधान याजकाकडून देवाच्या पृथ्वीवरील पवित्रस्थानाच्या अगदी परिघात सीरियन मंदिराचा एक नमुना उभारून घेतला होता.

दुष्ट राजा आहाजाच्या इतिहासात (यशयाच्या भविष्यवाणीनुसार इ.स.पू. ७४२ असे चिन्हित), यरुशलैमच्या नेत्याने देवाच्या मंडळीत मूर्तिपूजकतेची (कॅथोलिकतावादाची) उपासना आणली, जसे लाओदीकेयन अॅडव्हॅटिझमने एलियाद्वारे देण्यात आलेला मोशेचा संदेश टाकून देण्यासाठी धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या पद्धतीकडे परत फिरले. इ.स.पू. ७४२ मध्ये, यशयाने यहुदाच्या त्या दुष्ट राजाला वरच्या तलावाच्या वाहिनीच्या शेवटी, धोब्याच्या शेताजवळ जाऊन सामोरे गेले, आणि तसे करताना त्याने आपल्या पुत्रालाही बरोबर नेले. त्याच्या पुत्राचे नाव हे एक चिन्ह होते,

आणि यहूदाहून आलेल्या संदेष्ट्याने राजा यराबामाला सामोरे जाताना त्यालाही एक चिन्ह दिले.

पाहा, मी आणि परमेश्वराने मला दिलेली मुले इस्राएलमध्ये चिन्हे व अद्भुते होण्यासाठी आहेत, सेनाधीश परमेश्वराकडून, जो सियोन पर्वतावर वास करतो. यशया ८:१८.

यशयाच्या पुत्राचे नाव "शेअरयाशूब" याचा अर्थ "एक अवशेष परत येईल" असा होतो. जे "परत येतात" आणि जे त्या अवशेषाचा भाग आहेत, तेच ते आहेत जे विलंबाच्या काळात परमेश्वराची वाट पाहतात.

आणि जो परमेश्वर याकोबाच्या घराण्यापासून आपले मुख लपवितो, त्याची मी वाट पाहीन; आणि मी त्याची अपेक्षा धरून राहीन. पाहा, मी आणि जी मुले परमेश्वराने मला दिली आहेत, आम्ही इस्राएलमध्ये सेनाधीश परमेश्वराकडून चिन्हे व अद्भुते होण्यासाठी आहेत; तो सियोन पर्वतावर वास करतो. यशया ८:१७, १८.

इ.स.पू. ७४२ मध्ये यशया जेव्हा दुष्ट राजा आहाज याच्याशी संबंध ठेवतो, तेव्हा तो त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो ज्यांनी "प्रतीक्षा केली" आहे; कारण सर्व संदेष्टे शेवटच्या दिवसांविषयी बोलत आहेत, आणि शेवटच्या दिवसांत जे "प्रतीक्षा करतात" ते असेच असतात की ज्यांनी पहिली निराशा सहन केलेली असते. यिर्मयाला वाटले की देवाने खोटे बोलले आहे, आणि पाऊस रोखून धरला आहे; आणि यशयाला वाटते की देवाने "याकोबाच्या घराण्यापासून आपला चेहरा लपविला आहे"; परंतु यशया असा निर्धार करतो की तो प्रतीक्षा करील, आणि प्रभूकडे पाहील; हे दर्शनाच्या विलंबकाळातील "शहाण्या" लोकांचे प्रतिनिधित्व करते. जे परत आले आणि मौल्यवान गोष्ट निकृष्ट गोष्टीपासून वेगळी केली, आणि जे देवाचे मुखपीस होणार होते, त्यांच्यावर शिक्का मारण्यात आला; आणि म्हणूनच ते त्या लोकांच्या विरोधात उभे राहतात जे पशूचे चिन्ह स्वीकारतात.

आणि त्यांपैकी पुष्कळजण अडखळतील, पडतील, चुरडले जातील, सापळ्यात सापडतील व पकडले जातील. साक्ष बांधून ठेव; माझ्या शिष्यांमध्ये नियमशास्त्राला मुद्रांकित कर. आणि जो परमेश्वर याकोबाच्या घराण्यापासून आपले मुख लपवितो, त्याची मी वाट पाहीन; आणि मी त्याचीच प्रतीक्षा करीन. पाहा, मी आणि जी मुले परमेश्वराने मला दिली आहेत, आम्ही इस्राएलमध्ये सेनाधीश परमेश्वराकडून चिन्हे व अद्भुते यांसाठी आहेत; तो सियोन पर्वतावर वास करतो. आणि जेव्हा ते तुम्हांला म्हणतील, परिचित आत्मे असलेल्यांकडे आणि कुजबुज करणाऱ्या व पुटपुटणाऱ्या जादूटोणावाल्यांकडे चौकशी करा; तेव्हा एखाद्या लोकांनी आपल्या देवाकडेच चौकशी करू नये काय? जिवंतांनी मेलेल्यांकडे जावे काय? नियमशास्त्राकडे आणि साक्षीकडे! जर ते या वचनाप्रमाणे बोलत नाहीत, तर त्यांच्यामध्ये प्रकाश नाही म्हणूनच. यशया ८:१६-२०.

पुढील लेखात आपण हा अभ्यास पुढे चालू ठेवू.

"हे सिस्टर व्हाइट यांचे शब्द नाहीत, तर प्रभूचे शब्द आहेत, आणि त्यांच्या दूताने ते मला तुम्हांस देण्यासाठी दिले आहेत. देव तुम्हांस हाक देत आहे की, यापुढे त्याच्याशी विरोधी हेतूंनी कार्य करू नका. जे लोक स्वतःस ख्रिस्ती असल्याचा दावा करतात, पण सैतानाचे गुण प्रकट करीत आहेत, आणि आत्म्यात, वचनात, व कृतीत सत्याच्या प्रगतीस विरोध करून, सैतान ज्या मार्गाने त्यांना नेत आहे त्याच मार्गाने निश्चितपणे चालत आहेत, अशा पुरुषांविषयी पुष्कळ सूचना देण्यात आल्या. आपल्या अंतःकरणाच्या कठोरतेमुळे त्यांनी असा अधिकार हस्तगत केला आहे, जो कोणत्याही प्रकारे त्यांचा नाही, आणि जो त्यांनी वापरू नये. महान शिक्षक म्हणतो, 'मी उलथून टाकीन, उलथून टाकीन, उलथून टाकीन.' बॅटल क्रीकमध्ये लोक म्हणतात, 'प्रभूचे मंदिर, प्रभूचे मंदिर आम्ही आहेत,' पण ते सामान्य अग्नी वापरत आहेत. त्यांच्या अंतःकरणांना देवाच्या कृपेने मृदू व नम्र करण्यात आलेले नाही." Manuscript Releases, volume 13, 222.